

נו חִלְקֵי יְהוָה אָמַרְתִּי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ: נח חֲלִיתִי פְּנֵיךָ בְּכָל לֵב חֲנֻנִי
 פְּאֻמְרֶתְךָ: נט חֲשַׁבְתִּי דְרָבִי וְאָשִׁיבָה רַגְלִי אֶל עֲדֹתֶיךָ: ס חֲשַׁתִּי וְלֹא
 הִתְמַהֲמַהְתִּי לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ: סא חֲבַלִּי רִשְׁעִים עֲוֹנֵי תוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
 סב חֲצוֹת לַיְלָה אֲקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ: סג חֵבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר
 יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֵרֵי פִקּוּדֶיךָ: סד חֲסִדֶךָ יְהוָה מְלֵאכָה הָאָרֶץ חֲקוּךָ לְמִדְנֵי:

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

לכרס העליון

חלקי (קיט-ח, נז): [שימוש תהלים לפרק קיט-ח] לכרס העליון אמור ז"פ על יין ושתי.

— זוהר תהלים —

אבא הִיָּה בֵּא מְטַבְרִיָּה לְבֵית טְרוּנֵיָא
 שְׁלַחְמִיר, וְרַבִּי יַעֲקֹב בְּנוֹ הִיָּה עִמּוֹ. נִפְגְּשׁוּ
 בְּכַפֵּר טְרָשָׁא. כְּשָׂרְצוּ לְשֹׁכֵב, אָמַר רַבִּי
 אבא לְבַעַל הַבַּיִת: יֵשׁ כָּאן תְּרַנְגוּל? אָמַר
 לוֹ בַעַל הַבַּיִת: לְמָה? אָמַר לוֹ: מִשׁוּם
 שְׂאֲנִי קָם בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ. אָמַר לוֹ:
 לֹא צָרִיךְ, שְׁהָרִי סִימָן יֵשׁ לִי בַּבַּיִת -
 שְׁהַמְשַׁקֵּל הַזֶּה שְׁלַפְנֵי מִטְתִּי, אֲנִי מְמַלֵּא
 אוֹתוֹ בְּמִים, וּמְטַפֵּטֵף טַפָּה טַפָּה. וּבְחֲצוֹת
 הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ מִתְרוֹקְנִים כָּל הַמִּים,
 וּמִתְגַּלְגֵּל הַגְּלִגֵּל [הדבוק] הַזֶּה וְנוֹהֵם,
 וְנִשְׁמָע קוֹלוֹ בְּכָל הַבַּיִת. וְאִזּוֹ הוּא חֲצוֹת
 הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ. וְזָקֵן אֶחָד הִיָּה לִי שְׁהִיָּה קָם
 בְּכָל חֲצוֹת לַיְלָה וּמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, וּמִשׁוּם
 כִּי עָשָׂה אֶת זֶה. אָמַר רַבִּי אבא: בְּרוּךְ
 הַרְחֵמֵן שֶׁשְׁלַחְנִי לְכָאן. בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה
 נִהַם אוֹתוֹ הַגְּלִגֵּל [הדבוק]. קָמוּ רַבִּי אבא
 וְרַבִּי יַעֲקֹב, וְשָׁמְעוּ אֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ שְׁהִיָּה
 יוֹשֵׁב בִּירְכַתֵּי הַבַּיִת וְשָׁנִי בְּנֵי עִמּוֹ, וְהִיָּה
 אוֹמֵר, כְּתוּב (תהלים קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אֲקוּם
 לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ. מָה רָאָה
 דָּוִד שֶׁהוּא אָמַר חֲצוֹת לַיְלָה וְלֹא בְּחֲצוֹת
 הַלַּיְלָה? אֲלֵא חֲצוֹת לַיְלָה - וְדַאי לְקַדּוֹשׁ

דָּוִד הַמְּלֹךְ חֵי לְעוֹלָמִים - וְאַפְלוּ בִּימֵי מְלֹךְ
 הַמְּשִׁיחַ הוּא מְלֹךְ

חֲצוֹת לַיְלָה אֲקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ וְגו' (קיט, סב):
 [זוהר ח"א פ' לך לך (דף 99 ב:)] בֵּא רָאָה
 שְׁדוּד הַמְּלֹךְ הִיָּה קָם בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, שְׂאֵם
 תֹּאמַר שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב אוֹ שׁוֹכֵב בְּמִטְתּוֹ וְהִיָּה
 אוֹמֵר שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחְתוּ - לֹא, אֲלֵא כְּמוֹ
 שְׁכָתוּב (שם קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אֲקוּם לְהוֹדוֹת
 לָךְ. אֲקוּם וְדַאי בְּעִמְדָה לְהַתְעַסֵּק בְּשִׁירוֹת
 וְתִשְׁבַּחְתוּ שֶׁל הַתּוֹרָה. וּמִשׁוּם כִּי דָּוִד
 הַמְּלֹךְ חֵי לְעוֹלָמִים, וְאַפְלוּ בִּימֵי מְלֹךְ
 הַמְּשִׁיחַ הוּא מְלֹךְ. שְׁהָרִי שְׁנִינּוּ, מְלֹךְ
 הַמְּשִׁיחַ, אִם מִן הַחַיִּים הוּא - דָּוִד שְׁמוֹ, וְאִם
 מִן הַמֵּתִים הוּא - דָּוִד שְׁמוֹ. וְהוּא הִיָּה
 מִתְעוֹרֵר בְּבִקְרָה בְּטָרֵם יבא, שְׁכָתוּב (שם נז)
 עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנִּבֵּל וְכַנּוֹר אַעִירָה שְׁחַר.

כַּעַת רְאִיתִי שְׂאֵפְלוּ יְלָדִים בְּדוֹר שֶׁל רַבִּי
 שְׁמַעוֹן זְכוּ לְחֻכְמָה עֲלִינָה. אֲשַׁרִּיךְ רַבִּי
 שְׁמַעוֹן! אוֹי לְדוֹר שְׂאֵתָה תִּסְתַּלַּק כּוֹמְנוּ

חֲצוֹת לַיְלָה אֲקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ וְגו' (קיט, סב):
 [זוהר ח"א פ' לך לך (דף 99 ב:)] רַבִּי